

Κάθε ατύχημα στο βουνό έχει ανθρώπινη υπαιτιότητα

Η αλήθεια είναι ότι η ορειβασία είναι μία επικίνδυνη δραστηριότητα. Διεξάγεται σε ευμετάβλητο και πολλές φορές εκτεθειμένο περιβάλλον και

απαιτεί ένα σύνολο φυσικώ ν, τεχνικώ ν και πνευματικώ ν προσόντων όπως φυσική κατάσταση, τεχνική κατάρτιση και εμπειρία καθώς και ορθή

κρίση, αυτογνωσία και σύνεση.

Οι κίνδυνοι στο βουνό προέρχονται είτε από εμάς τους ίδιους είτε από το περιβάλλον, οπότε και χωρίζονται σε υποκειμενικούς και

αντικειμενικούς.

Η άγνοια, η απειρία, η απερίσκεψια, ο κακός ή ελλιπής εξοπλισμός και η κούραση

ανήκουν στους υποκειμενικούς κινδύνους ενώ οι καιρικές συνθήκες (καταιγίδες, κεραυνοί, κρύο, ζέστη κλπ), οι λιθοπτώσεις και οι χιονοστιβάδες αποτελούν τους αντικειμενικούς κινδύνους. Και όσο καλά προετοιμασμένοι και εξοπλισμένοι και αν είμαστε, θα έρθουμε αντιμέτωποι στο βουνό με τα στοιχεία και τους κινδύνους της φύσης.

Η εμπειρία, η γνώση, η σύνεση και η φυσική κατάσταση όμως είναι πολύτιμοι σύμμαχοί μας εδώ. "Κάθε ατύχημα στο βουνό έχει ανθρώπινη υπαιτιότητα" έχει πει ο διάσημος αλπινιστής Reinhold Messner και δεν έχει άδικο αφού η άγνοια, η έλλειψη εμπειρίας, η επιπολαιότητα και η κούραση είναι οι συνηθέστερες αιτίες ορειβατικών ατυχημάτων. Η υπερβολική σιγουριά (και η αλαζονεία) είναι εχθρός για τον ορειβάτη όπως και η απειρία.

Οι τρεις κανόνες της ορειβασίας το λένε ξεκάθαρα: "Είναι πάντα πιο μακριά, πιο ψηλά και πιο δύσκολα απ' ό τι φαίνεται".

Η απόφαση να διακόψουμε την ανάβαση και να επιστρέψουμε αμέσως όταν αντιμετωπίζουμε δύσκολες καταστάσεις δεν είναι δειλία.

Αντιθέτως αποδεικνύει σοφία, σύνεση, ωριμότητα και μεγαλείο. Το βουνό είναι εκεί, δεν φεύγει και μπορούμε να προσπαθήσουμε άλλη φορά.

Γιατί όπως έχει πει και ο μεγάλος ορειβάτης Ed Viesturs: "Το να ανέβεις στην κορυφή είναι προαιρετικό, το να κατέβεις είναι υποχρεωτικό".

ΠΗΓΗ- Βασίλης Σίμος πορειβάτης – διασώστης, οδηγός καταβάσεων φαραγγιών